

Úsměv tvůj byl tajným písmem

Karel Gott

Úsměv tvůj byl tajným písmem,
jenže já adresát,
odmít ráj tvých dávných jistot,
sám si vybral jen slůvko snad.

Úsměv tvůj byl tajným písmem,
jenže já tě lásko znám,
stisk tvých prstů končí tím,
že jsem byl a zůstal sám.

Častokrát až k zoufání jsem
o tvou náruč stál.
Úsměv tvůj byl tajným písmem,
já nedbal však a volný šel dál.

Dotek tvůj byl tajnou výzvou,
tou jež nedá mnohdy spát,
snad jsem propás celé jmění,
bylo není, teď jsem rád.

V sobě mám tvůj tajný šepot,
v dlani své mě navždy máš,
i když ráj tvých pout jsem odmít,
možnost trvá , zůstává v nás.

Častokrát až k zoufání jsem
o tvou náruč stál,
zkus mi psát svým tajným písmem,
já však stejně chci volným jít dál.